

казватъ за нѣкого, че е критикъ, трѣбва да подразбирате, че той има цѣдилка, въ която, като тури да прѣцѣжда нѣщо, цѣнното остава, а непотрѣбното пада долѣ. Зависи какво прѣцѣждате; ако прѣцѣждате сирене, то остава въ цѣдилката; но, ако прѣцѣждате вода, чистата, бистрата вода ще излѣзе отъ филтъра, а мжтокътъ ще остане въ него. Цѣдилката ви трѣбва да има двѣ сжществени качества, значи, два таланта: когато употрѣбите една талантъ, цѣнното трѣбва да остане въ цѣдилката; когато употрѣбите втория талантъ, цѣнното трѣбва да излѣзе извънъ нея. Ще направя друго сравнение. Цѣдилката съ сиренето — това е вашиятъ житенъ хамбаръ, водата извънъ цѣдилката — това е вашето жито, посѣто вънъ, на нивата — въ живота. Първиятъ талантъ трѣбва да се ползува отъ плода, който ви е далъ Богъ, а втория талантъ трѣбва да посѣете — да работите съ него. Въ свѣта имате разни прѣдзначения; нѣкой пжтъ вие въ своитѣ прѣдприятия сполучвате, други пжтъ не; това ни най-малко не трѣбва да ви обезсърчава, защото, който има малко таланти и иска да придобие повече, трѣбва повече да работи. Такъвъ е законътъ. Опасно е за онзи, който има единъ талантъ и не е никакъ работилъ съ него. Първото нѣщо, което се изисква отъ насъ, е да знаемъ какъ да работимъ.

Азъ ви казахъ, че вие имате два таланта; ще попитате кои сж тѣ. Вашиятъ умъ и вашето сърце — това сж два таланта. Но, ще кажете: „Въ какво мога да употрѣбя моя умъ?“ — На нѣкой човѣкъ тамъ на пжтя му се счупва колата, минавате отъ тамъ, имате знания, поправете му колата;